

bliver hjulpet til selv at faa en Virksomhed eller Andel i en Virksomhed, men Betingelsen herfor maa være, at de selv yder deres Skærv, saa de derved bliver økonomisk interesserede i Bedriften, og nøjes med, hvad Arbejdet kan kaste af sig, selv om de ikke skulde kunne opnaa Fagforeningspriser. Det hele maa baseres paa Hjælp til Selvhjælp, Staten kan ikke give det hele gratis til nogle og derved udsætte sig for Tab, hvorved samtidig Udsigterne vanskeliggøres for dem, der virkelig burde hjælpes og støttes. Men kommer den enkelte og siger: Jeg vil yde min Skærv, og jeg vil gøre, hvad jeg formaar, da er Grundlaget til Stede, og da er der Haab om en god Løsning.

Jeg kan saaledes ikke glæde den højtærede Minister med Tilslutning paa det af mig her nævnte Punkt, men der er flere Ting i Lovforslaget, der er Overvejelse værd, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget, som jeg senere skal foreslaa henvist til det Udvalg, som Tinget lige har nedsat angaaende Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord.

Jensen (Aale): Det var jo en velvillig Tale, der lød fra det ærede Medlem, som lige forlod Talerstolen (Gregersen), og jeg maa sige, at jeg ogsaa paa Forhaand havde ventet mig en saglig Forhandling med det ærede Medlem om Lovforslaget i Modsætning til, hvad jeg havde ventet forud for Forhandlingerne om Lovforslaget angaaende Erhvervelse af Jord. Hvis det alene ahang af det ærede Medlem og mig, tror jeg nok, der kunde opnaas Enighed om Lovforslaget, thi jeg kender det ærede Medlems Sindelag overfor Arbejderstanden i Almindelighed, og jeg beklager kun, at han ikke har mere Kraft til at føre sine Tanker igennem indenfor sit Parti. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at 4. Oktober Loven mødte en ret stor Modstand, ikke mindst fra det Parti, han er Ordfører for, og at man fra den Side betragtede det som en Prøvelov, hvilket vi naturligvis fra vor Side heller ikke kunde have noget imod. Jeg tror nok at kunne rose mig af at have noget praktisk Kendskab til Udstyknings-sagen, idet jeg har været med i den i ikke saa ganske faa Aar, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at selv om 4. Oktober

Loven kunde have været endnu bedre, saa virker den alligevel bedre og paa et bredere Grundlag end den saakaldte gamle Husmandslov. Der er ganske vist, som det ærede Medlem sagde, allerede foretaget Ændringer i denne Lov, deriblandt Ændringer, som jeg finder beklagelige, saaledes en Forhøjelse af den Sum, der skal forrentes, men hvorfor man var saa essig for at faa denne Ændring gennemført, er der vel ingen Grund til at diskutere ved Behandlingen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem ønskede Lovforslagets § 6 ændret, og det gør jeg ogsaa, men ganske vist paa en anden Maade. Det forekommer mig, at den Form, vor Husmandslovgivning har haft i de senere Aar, er noget uheldig, hvor den gaar ud paa at yde et Tilskud eller et rentefrit Laan. Naar man f. Eks. kan laane 12 000 Kr. og deraf kun skal forrente de 8 000, selv om man ogsaa skal tilbagebetale hele Beløbet med de stiplede Afdrag, animerer det i hvert Fald de mindre befæstede, i Virkeligheden alle, til at bygge for hele Laanet. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han kan medvirke til en Ændring af denne Bestemmelse i Retning af, at det rentefrie Laan bortfalder og Renten nedsættes i tilsvarende Grad. Jeg tror, noget saadant vilde virke sundere og bedre, da Tilskudsformen efter min Mening er uheldig. Den Ændring, som det ærede Medlem vil have indført, svarer til en Bestemmelse, som vi ganske vist har i 4. Oktober Loven, og som gaar ud paa, at Ansøgerne foruden de Penge, der kræves til Besætning, Inventar, Sædekorn og Kunstgødning for, at Bedriften kan komme i Gang, ogsaa skal eje $\frac{1}{10}$ af, hvad Bygningerne koster at opføre. Dette finder jeg er en uheldig Bestemmelse, og jeg tror, den skyder over Maalet. Det er sandelig ikke saaledes, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, at man kommer her og tilbyder noget gratis. Nej, det gør man ikke. Man kommer og tilbyder et Laan, og dette Laan skal forrentes, og det skal afdrages, men det er uheldigt at stille Vilkaarene alt for stramt op for dem, der skal have Brugene, for hvis man gør det, holder man en hel Del Mennesker, som er fuldt kvalificerede til at faa Brugene, borte, fordi de ikke kan sammenspare de Penge,